

10% heuvels bij Slenaken, Voerstreek

Van Slenaken naar Teuven: de Voerstreek

Het grensgebied van Slenaken – Epen – Vaals is politiek enigszins beladen vanwege de taalstrijd in het Belgische gedeelte. Dit grensgebied ligt ernstig ver weg van Den Haag en ook de Duitsers hebben er geen belangstelling voor.

Zandpaden bij Heijenrath

Gravelpaden bij Heijenrath

Dit gebrek aan politieke belangstelling betekent dat het een prachtige omgeving is voor wandelaars en fietsers en motorrijders die niet bang zijn voor af en toe wat off-road.

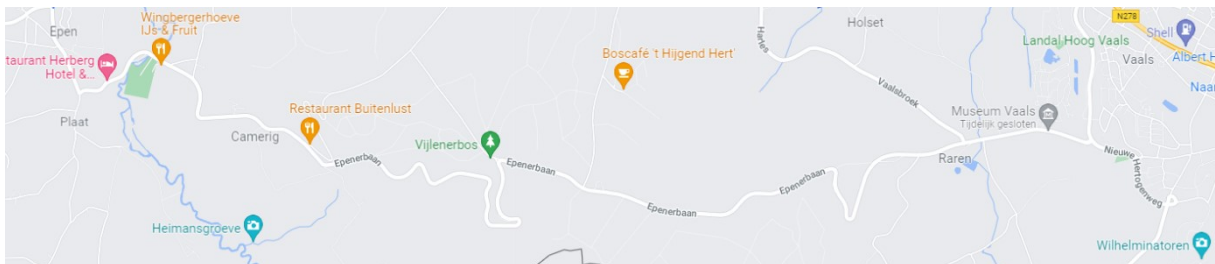

Heuvels bij Epen

Koffer open op slingerweg naar Vaals

Als ik van Epen via de Epenerbaan naar Vaals en de Wilhelminatoren rij, dit is een heerlijke

stuur-weg met goed asfalt en mooie bochten, haal ik op het bochtige deel een motorrijder met een iets hogere snelheid dan toegestaan. Als het wat rechter gaat minder ik snelheid en komt die motorrijder naast me rijden en wijst naar mijn koffers.

Tot mijn schrik is het deksel van de linker koffer opengewaaid en staat open in de wind. Ach wat ben ik dom geweest om de koffer niet goed af te sluiten. Gelukkig is er niets uit de koffer gewaaid, maar het sluitwerk is een beetje verbogen. Met een span-netje is dit verholpen en we gaan weer op weg.

Koffie op de parkeerplaats . . .

. . . van de Wilhelminatoren

Na de zoveelste koffie stop, met de zoveelste mueslibol, gaan we verder langs de grens tussen Limburg en Duitsland. We passeren een aantal indrukwekkende afgravingen waarbij ik heb nagelaten om te onderzoeken wat er is afgegraven, waarom, door wie en wanneer.

In de buurt van Schinveld, boven Brunssum, vind ik dat het weer bijna genoeg is voor vandaag. We nemen nog een paar mooie bosrijke grenswegen en gaan dan richting de camping bij Geleen.

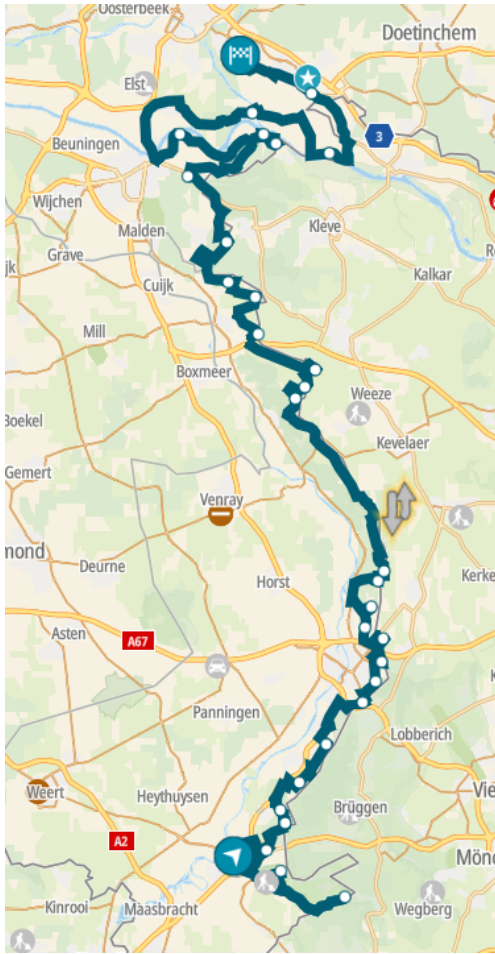

Bijna bij de Camping stop ik, net als de vorige keer, bij een lokaal Chinees Restaurant voor een bak lekkere Mihoen Singapore en ga mijn tentje opzetten.

De zon schijnt nog net als alles staat en moe en bezweet stap ik even in het kleine zwembadje naast mijn tent. Even goed douchen en dan, als het koud en donker wordt, loop ik met mij Ipad en bakkie Chinees naar de kantine. Wat was het weer mooi. En wat wordt het weer mooi. Morgen.

25 sept Geleen naar Hommersum

De codenaam voor de route van vandaag is "Shape of NL Z O L G" ofwel "Shape of NL versie Zuid, Oostzijde van Limburg en Gelderland".

We gaan dus naar het noorden langs de Duitse grens en mogelijk komen we in de buurt van huis.

Na een goede nacht slaap is het heerlijk wakker worden op een rustige camping met naast je een zwembad.

Het is 8:30 als de tent weer is ingepakt en ik het motorpak weer aan heb. We mogen weer op pad en voor we het weten zitten we in het Vlakke Limburgse land waar de rust regeert.

Vogelspotters ergens in Limburg

Bosweg bij Vlodrop en Herkenbosch

Aan het einde van een weiland zie ik, in tegenstelling tot de rust van het afgelopen half uur, opeens een file van auto's staan. Daar wil ik meer van weten. Maar deze mensen willen niets van mij weten. Het zijn vogelspotters die bezig zijn met een telling. Ik vind dat wel een aardig gegeven en wil een foto maken van het karretje waarin de administratie gezeten is. Maar dat is geen goed idee. Twee mevrouwen worden een beetje boos: geen foto's. Dus rij ik expres 100 meter terug, maak een foto en rij dan weer terug langs de file. Zij groeten niet. Ik wel. Ga lekker tellen!

Op internet had ik gezien dat er een soort uitstulping Nederland is met de naam Vlodrop-Station. Er staat daar ook een hotel (waar geen plaats was) en het is niet duidelijk of ik vanaf daar verder kan rijden of terug moet.

Einde spoorweg Vlodrop-Station

Park Meinweg gesloten

Uiteindelijk blijkt dat bij Vlodrop-Station de weg echt ophoudt. Net als de spoorlijn. Dus draaien we om en gaan kijken of we via Park Meinweg alsnog de bossen in de uitstulping door kunnen. Maar ook mijn weg via Park Meinweg is gesloten.

Onze route gaat verder naar het noorden, rechts langs Roermond en Swalmen. Het ene moment rijden we in de natuur en komen we achter boerderijen langs over grind en gravelwegen, het andere moment rijden we, zoals bij Venlo, over industrie terreinen vol chemie en logistiek.

Parallelweg bij Swalmen, koffie en Snickers

Rotterdam Rijn Pijpleiding + Olie opslag bij Venlo

Boven Venlo, bij Lomm, gaan we weer zo dicht mogelijk langs de grens en we komen op een goede, snelle, simpel te rijden weg dwars door bossen en heiden. De weg komt van achter de Roompot bij Arcen, en hoewel we nog proberen nóg gekker te doen en bij een verlaten grenspost uitkomen, is deze weg langs de Kassen en Graskwekerijen en Maasduinen zodanig fijn dat we bijna alle tijd inhalen die we bij het zoeken en dwalen bij Vlodrop zijn verloren.

Verlaten grens in de buurt van Arcen

Grens weer over en snel naar huis bij Hommersum

Aan het einde van de Ceresweg, bij Siebengewald, hebben we in de gaten dat we "Thuis" vandaag niet gaan halen. We nemen nog een paar kilometer grens tot ons, maar bij Hommersum is het op. We gaan de grens over en via de Viller-Mühle en het Reichswald rijden we via Kleve en Emmerich de kortste weg naar huis.

Einde van weer twee prachtige dagen. En binnenkort het laatste deel van ons rondje.